

C-365/23. sz. ügy, Arceⁱ**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2023. június 9.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Augstākā tiesa (Senāts) (legfelsőbb bíróság, Lettország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. június 7.

Felülvizsgálatot kérelmező fél és az elsőfokú eljárás felperese:

SIA A

A felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű felek és az elsőfokú eljárás alperesei:

C

D

E

[omissis]

Civillietu departaments (polgári tanács)

Latvijas Republikas Senāts (legfelsőbb bíróság, Lett Köztársaság)**HATÁROZAT**

Riga, 2023. június 7.

A Senāts [omissis] [a kérdést előterjesztő bíróság összetétele]

írásbeli eljárásban vizsgálta meg az Európai Unió Bíróságához előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésének kérdését azon polgári eljárás keretében, amely a SIA A társaság által egy adott sportágban a fejlődést és az

ⁱ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

életpályát támogató szolgáltatások nyújtásáról szóló szerződésben előírt díjazás megfizetésére C, D és E természetes személyek ellen indított keresetet tárgyalja, és amelyben felülvizsgálati eljárás indult a SIA A által a Rīgas apgabaltiesa (rigai regionális bíróság) 2021. január 22-i ítélete ellen benyújtott felülvizsgálati kérelme alapján.

Az ügy tényállásának és az alapügynek a rövid ismertetése

- 1 2009. január 14-én egyrészt a SIA A, másrészt C és szülei, D és E egy bizonyos sportágban a fejlődést és az életpályát támogató szolgáltatásnyújtásról szóló szerződést kötöttek (a továbbiakban: szerződés), amelynek célját a kívánt eredmény elérése képezte, vagyis C számára a sikeres életpálya biztosítása hivatásos sportolóként. A szerződés 2024. január 14-ig szóló 15 éves időtartamra jött létre. A szerződés értelmében a SIA A különféle szolgáltatásokat (képzés és edzés, sportorvosi és -pszichológiai ellátás, pályaorientációs intézkedések [életpályaterv kidolgozása, megvalósítása és nyomon követése, a sportoló és a sportegyesületek közötti szerződéskötés], marketing, jogi szolgáltatások, könyvelés) nyújt a fiatal sportoló részére, amelyekért utóbbi a szerződés időtartama alatt a bevétele 10 %-ának megfelelő díjat fizet.

A szerződés megkötése időpontjában 17 éves C nem volt hivatásos sportoló.

- 2 2020. június 29-én a SIA A keresetet indított C, D és E ellen a szerződésben meghatározott díjazás megfizetése céljából. A keresetlevél a következőket tartalmazta:

[2.1.] A felperes kereskedelmi társaság azzal a céllal jött létre, hogy egy bizonyos sportágot és annak játékosait támogassa Lettországon. E cél elérése érdekében a felperes a sportolók számára a szakmai képességeik és életpályájuk fejlesztése érdekében összetett szolgáltatásokat kínál olyan szerződések keretében, amelyek jövőbeli fizetési kötelezettséget írnak elő, amennyiben a sportoló legalább havi 1 500 euró összeget keres.

[2.2.] A felperes a szerződés teljesítése során 2009-ben és 2010-ben a szerződés mellékletében foglalt fejlesztési és életpálya-támogatási szolgáltatásokat biztosította C számára. Bár C a felajánlott szolgáltatások egy részével nem élt, más szolgáltatásokat azonban igénybe vett, így többek között (nem kizárólagosan) egyéni és csoportos edzéseket magasan képzett szakemberek irányításával. A szolgáltatások nyújtása a felperes részéről pénzügyi források befektetését igényelte, míg C a szerződés 6.1. pontja alapján vállalta, hogy a felperes részére díjazásként az adott sportágban kifejtett játéktevékenységéből, valamint a reklámszereplésből, marketingből és médiamegjelenésből származó összes és minden egyes nettó bevétele 10 %-át fizeti a Lettországon alkalmazandó hozzáadottérték-adóval növelt összegben.

[2.3.] A felperes teljesítette a szerződésből eredő kötelezettségeit, míg az alperesek nem teljesítették a szerződés feltételeit, mivel nem fizették meg a nyújtott szolgáltatásokért a szerződésben előírt díjazást. Tekintettel arra, hogy C-nek az

adott sportágban működő sportegyesületekkel kötött szerződéseiből eredő bevétele 16 637 779,90 eurót tesz ki, az alperesek a felperes részére a megkötött szerződésekben foglalt összeg 10 %-át, azaz összesen 1 663 777,99 eurót kötelesek megfizetni.

- 3 Az elsőfokú bíróság és a fellebbviteli bíróság elutasította a keresetet.

A felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A fellebbviteli bíróságnak a fellebbezést azzal az indokkal elutasító ítéletét, hogy a szerződés nem felel meg a fogyasztói jogok védelmét célzó szabályoknak, a (korábban felperes és jelenleg) felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél azzal az érveléssel támadja, hogy a szerződés az úgynevezett „utánpótlás” sportolói szerződések csoportjába tartozik, amelyre a fogyasztói jogok védelmére irányuló szabályok nem vonatkoznak. Felülvizsgálati kérelmében azt is előadja, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kell terjeszteni a Bíróság elé az uniós jog azon értelmezési kérdéseivel kapcsolatban, amelyek nem egyértelműek, és amelyekről az ügy kimenetele függ.

A nemzeti jog és az uniós jog hivatkozott rendelkezései

- 4 Az uniós szabályozás:

Az Európai Unió Alapjogi Chartája: 17. cikk, (1) bekezdés, 24. cikk, (2) bekezdés.

A Tanács 1993. április 5-i 93/13/EGK irányelve a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről (a továbbiakban: 93/13 irányelv): 1. cikk, (1) bekezdés, 2. cikk, b) és c) pont, 4. cikk, (2) bekezdés, 3. cikk, (1) bekezdés, 5. cikk, 6. cikk, (1) bekezdés, 8. és 8a. cikk.

- 5 A lett jog vonatkozó rendelkezései:

[5.1] Civillikums (polgári törvénykönyv, <https://likumi.lv/ta/id/225418-civillikums>):

186. A gyermeket személyes és vagyoni viszonyaiban a szülei közösen képviselik (közös képviselet). [...]

223. Szülői felügyeleti jogánál fogva az apa és az anya a kiskorú gyermeke természetes gyámja.

293. A gyám a kiskorút érintő ügyekben és a kiskorú érdekében bármely szerződést megköt, valamint kifizetéseket fogadhat el és teljesíthet. Minden ilyen aktus köti a kiskorút, feltéve, hogy a gyám jóhiszeműen és a gondos pénzügyi gazdálkodás keretein belül járt el, ugyanakkor a kiskorú kötelezettsége a nagykorúság elérésével megszűnik, kivéve, ha különleges szükségletei vannak.

1408. A kiskorúak nem rendelkeznek jogképességgel.

[5.2] Patērētāju tiesību aizsardzības likums (A fogyasztói jogok védelméről szóló törvény; a szerződéskötés időpontjában hatályos változat; a jelenleg hatályban

lévő és a korábbi változatok a <https://likumi.lv/doc.php?id=23309> oldalon elérhetőek):

1. cikk Az e törvényben használt fogalmak:

E törvény alkalmazásában: [...]

3) „fogyasztó”: olyan természetes személy, aki valamely árut vagy szolgáltatást a gazdasági vagy szakmai tevékenységéhez nem tartozó célból megszerezni vagy igénybe venni törekszik, illetve szerez, igénybe vesz, illetve szerezhet, vagy igénybe vehet.

4) „szolgáltató”: minden olyan személy, aki gazdasági vagy szakmai tevékenysége keretében a fogyasztó részére valamely szolgáltatást nyújt;

6. cikk Tisztességtelen szerződési feltételek [...]

(2) A szerződés feltételeit világosan és érthetően kell megfogalmazni.

(3) A szerződő felek által meg nem tárgyalta szerződési feltételek abban az esetben tekintendők tisztességtelennek, ha a jóhiszeműség követelményével ellentétben a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenséget idéznek elő a fogyasztó kárára. [...]

(8) A gyártó, eladó vagy szolgáltató és a fogyasztó között létrejött szerződésben szereplő tisztességtelen feltételek a szerződés megkötésétől fogva semmisek, de a szerződés érvényes marad, ha a tisztességtelen feltételek kihagyásával is teljesíthető. [...]

[5.3] A fogyasztói jogok védelméről szóló törvény (a 2014. július 1-jén hatályba lépett változatában):

6. cikk Tisztességtelen szerződési feltételek [...]

(2²) E cikk rendelkezései nem vonatkoznak a szerződés tárgyát meghatározó, illetve egyrészt az ár vagy díjazás, másrészt az áru vagy szolgáltatás megfelelőségére vonatkozó szerződési feltételekre, feltéve, hogy e feltételek megfogalmazása világos és egyértelmű. [...]

A nemzeti bíróság részéről az uniós jog alkalmazásával és értelmezésével kapcsolatban felmerülő kételyek okai

- 6 A Bíróság a „fogyasztó” fogalmát számos korábbi ügyben értelmezte, ám ítélkezési gyakorlata mindeddig nem foglalkozott a fogyasztóvédelmi szabályoknak a sport területén való alkalmazhatósága kérdésével.
- 7 A Senāts megítélése szerint a következő megfontolásokat kell figyelembe venni.

[7.1] A Bizottság sportról szóló fehér könyve kimondja, hogy a sporttevékenység az uniós jog alkalmazásának hatálya alá tartozik. A versenyjog és a belső piac rendelkezései pedig annyiban alkalmazandók a sportra, amennyiben az gazdasági tevékenységnek minősül. A sportra az uniós jog más fontos vetületei is alkalmazandók, mint például az állampolgárságon alapuló megkülönböztetés tilalma, az uniós állampolgárságra vonatkozó előírások és a nemek közötti egyenlőség a foglalkoztatásban. Ugyanakkor a sportnak vannak bizonyos egyediségei, amelyet gyakran a „sport sajátosságaként” emlegetnek. Összhangban a megszilárdult esetjoggal, a sport sajátosságát továbbra is el fogják ismerni, de ez nem történhet oly módon, hogy indokolja az uniós jog alkalmazása alóli általános mentességet (lásd: a Bizottság sportról szóló 2007. július 11-i fehér könyve, COM(2007) 391, 4.1. pont).

[7.2] A Bíróság állandó ítélezési gyakorlata szerint az Unió célkitűzéseire tekintettel a sport az uniós jog hatálya alá tartozik, amennyiben gazdasági tevékenységnek minősül (lásd: a Bíróság 2013. április 25-i *Asociația Accept* ítélete, C-81/12, EU:C:2013:275, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat). A fentiek fényében a Bíróság többek között az „utánpótlás-játékos” kategóriába tartozó sportoló azon kötelezettségének az Európai Unión belüli szabad mozgással való összeegyeztethetőségét vizsgálta, hogy hivatásos játékosként az első szerződését az őt felkészítő egyesülettel kell kötnie, illetve hogy e kötelezettség megszegése esetén a sportoló kártérítést köteles fizetni (lásd különösen: a Bíróság 2010. március 16-i *Olympique Lyonnais* ítélete, C-325/08, EU:C:2010:143, 26. pont), továbbá a sport területén felmerülő egyéb kérdéseket is vizsgált (lásd különösen: a Bíróság 2013. április 25-i *Asociația Accept* ítélete, C-81/12, EU:C:2013:275, 45. pont, 2006. július 18-i *Meca-Medina és Majcen kontra Bizottság* ítélete, C-519/04 P, EU:C:2006:492, 42. pont; valamint a jelenleg folyamatban lévő *Royal Antwerp Football Club* ügy, C-680/21).

A Bíróság fent hivatkozott sportjogi ítélezési gyakorlata tükrében, valamint tekintettel arra, hogy nem létezik olyan különös szabály, amely kizárná a 93/13 irányelv hatálya alól a sport területén kötött azon szerződéseket, amelyek az említett irányelv rendelkezéseinek megfelelően szolgáltató és fogyasztó között létrejött szerződésnek minősülhetnek, a Senāts álláspontja szerint nincs arra a feltételezésre okot adó körülmény, hogy az említett irányelv rendelkezései ne lennének alkalmazhatók egy sportegyesület által gazdasági tevékenysége keretében egy olyan fiatal sportolóval kötött szerződésre, aki még nem kezdte meg hivatásos sportolói pályafutását. Az a körülmény, hogy a sport gyakorlatában létezik példa arra is, hogy a hasonló szerződések némelyike nem tartozik a fogyasztók jogainak védelmére vonatkozó szabályok hatálya alá, nem szolgálhat alapul a fogyasztók uniós jogból eredő védelmének megtagadására.

A jelen ügyben nem vitatott, hogy a szerződés megkötésének időpontjában a fiatal sportoló még nem kezdte meg hivatásos sportolói pályafutását, azaz addig nem szerződtette őt a szóban forgó sportág egyik egyesülete sem.

[7.3] További tisztázásra szorul az a tény is, hogy a szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződést fogyasztóként kötő személy a későbbiekben hivatásos sportolóvá válik. A Senāts álláspontja szerint a jelen ügy alapvetően eltér a Bíróság ítélkezési gyakorlatában a joghatóság meghatározására vonatkozó szabályok alkalmazásával kapcsolatban tárgyalt ügyektől (lásd: a Bíróság 2020. december 10-i Personal Exchange International ítélete, C-774/19, EU:C:2020:1015, 40. és 41. pont, valamint a 2018. január 25-i Schrems ítélete, C-498/16, EU:C:2018:37, 31., 38. és 39. pont). A Senāts szerint a fogyasztói jogok alkalmazási körét illetően irreleváns az a körülmény, hogy a fiatal sportoló tevékenysége a szerződés tárgyát képező területen később alapvetően szakmai jellegűvé vált, és ez a körülmény önmagában nem foszthatja meg a szolgáltatás igénybevevőjét attól a jogától, hogy „fogyasztói” minőségére hivatkozhatson.

[7.4] Az uniós tagállamok ítélkezési gyakorlatának eltéréseiből eleve az tűnik ki, hogy előzetes döntéshozatali kérelmet kell előterjeszteni azzal kapcsolatban, hogy a 93/13 irányelv fogyasztóvédelmi követelményei vonatkoznak-e a fiatal sportolók és a sportegyesületek között létrejött ilyen típusú szerződésekre.

A Senāts rendelkezésére álló információk szerint a Cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság, Franciaország) 2019. május 23-i ítéletében kimondta, hogy az a kosárlabdajátékos, aki leendő játékosként olyan szolgáltatási szerződést kötött egy sportügynökséggel, amelynek értelmében az ügynökség a játékos képviseletében a szerződtetésére irányuló tárgyalások lefolytatását vállalta különböző sportegyesületekkel, és e szolgáltatás fejében a játékos az ügynökség részére egy meghatározott összeg – az együttműködése eredményeként megkötött szerződések összegének egy része – megfizetésére vállalt kötelezettséget, fogyasztóként és nem szakemberként járt el (a Cour d'appel de Paris 2. tanácsának 2019. május 23-i 16/02277. sz. ítélete). Az Oberlandesgericht München (polgári és büntetőügyekben eljáró müncheni regionális felsőbbbíróság, Németország) ugyanakkor a 2002. november 7-én hozott ítéletében egy fiatal teniszező és egy sportügynökség közötti azon jogvitában, amely az említett ügyben és felek között létrejött hasonló szolgáltatási szerződésből eredt, úgy ítélte meg, hogy e jogviszonyra nem a fogyasztóvédelemre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni (az Oberlandesgericht München [müncheni regionális felsőbbbíróság] 2002. november 7-i 19 U 3238/02. sz. ítélete).

A fentiekre tekintettel a jelen ügyben előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre adandó válasz különös jelentőséggel bír az uniós jog értelmezése egységességének biztosítása érdekében (lásd: a Bíróság 2021. október 6-i Consorzio Italian Management és Catania Multiservizi ítélete, C-561/19, EU:C:2021:799, 49. pont).

- 8 A jelen ügyben a fellebbviteli bíróság úgy ítélte meg, hogy tisztességtelen az a szerződési feltétel, amelynek értelmében a fiatal sportoló a szerződés időtartama alatt (15 év) a bevétele 10%-ának megfelelő díjat köteles fizetni.

A Senāts rámutat, hogy a szóban forgó díjazás ténylegesen a fő ellenszolgáltatás, amelyet a szolgáltató a szolgáltatás igénybevevőjétől elvár.

Az e kérdésre alkalmazandó uniós jog meghatározásához azt szükséges vizsgálni, hogy e szerződési feltétel a szerződés elsődleges tárgyának meghatározását tartalmazza-e, illetve egyfelől az ár vagy díjazás, másfelől a nyújtott szolgáltatások megfelelésére vonatkozik-e a 93/13 irányelv 4. cikkének (2) bekezdése értelmében.

A Senāts felhívja a figyelmet arra, hogy a fogyasztói jogok védelméről szóló törvény 6. cikkének a 93/13 irányelv fent említett rendelkezését a nemzeti jogba átültető (2²) bekezdése a szerződés megkötését követően lépett hatályba.

[8.1] Amennyiben a szóban forgó szerződési feltétel a szerződés elsődleges tárgyának meghatározását tartalmazza, vagy egyfelől az ár és a díjazás, másfelől pedig a nyújtott szolgáltatások megfelelésére vonatkozik, a Senāts arról kíván meggyőződni, hogy az ilyen szerződési feltételt úgy kell-e tekinteni, hogy az a 93/13 irányelv 5. cikke értelmében véve nem világos és nem érthető módon megfogalmazott, és a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenséget idéz-e elő a fogyasztó kárára a 93/13 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében véve.

E tekintetben egy további kérdés merül fel az Olympique Lyonnais ítéletet követően, amelyben a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az az utánpótlás-játékos, aki a képzési időszaka végén valamely más tagállam klubjával köt hivatásos játékos szerződést, olyan kártérítés fizetésére kötelezhető, amelynek összegét nem a tényleges képzési költségek alapján számítják (lásd: a Bíróság 2010. március 16-i Olympique Lyonnais ítélete, C-325/08, EU:C:2010:14, 50. pont). Ellentétes lenne-e a 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményekkel a nemzeti bíróság olyan határozata, amely a fogyasztó által a szolgáltató részére a szerződés alapján fizetendő összeget a szolgáltatásnyújtás során a szolgáltató részéről felmerült tényleges költségek összegére csökkenti? Úgy tűnik, hogy figyelembe kell venni a Bíróság ítélkezési gyakorlatát is, miszerint ha a nemzeti bíróság jogosult lenne arra, hogy az ilyen szerződésben foglalt tisztességtelen feltételek tartalmát módosítsa, e lehetőség sérthetné a 93/13 irányelv 7. cikke által elérni kívánt hosszú távú cél megvalósulását (lásd: a Bíróság 2021. január 27-i Dexia Nederland egyesített ügyekben hozott ítélete, C-229/19 és C-289/19, EU:C:2021:68, 64. pont).

[8.2] Ha a szóban forgó szerződési feltétel a szerződés elsődleges tárgyának meghatározását tartalmazza, illetve egyfelől az ár és a díjazás, másfelől pedig a szolgáltatások megfelelésére vonatkozik, a Senāts továbbá azt is meg kívánja vizsgálni, hogy abban az esetben, ha egy bíróság úgy ítéli meg, hogy a díjazás összege nyilvánvalóan aránytalan a szolgáltató által nyújtott hozzájáruláshoz képest, a nemzeti jog alapján mindazonáltal tisztességtelennek nyilváníthatja-e az ilyen szerződési feltételt.

Ezzel kapcsolatban a 93/13 irányelv 8a. cikke vonatkozásában egy további kérdés merül fel. Konkrétan az, hogy korlátozza-e bármilyen módon a bíróságok joghatóságát az a tény, hogy Lettország az Európai Bizottságot arról tájékoztatta, hogy jogszabályai nem lépik túl az ezen irányelvben meghatározott minimumszabályokat? Az Európai Bizottság által az irányelv 8a. cikke alapján nyújtott tagállami tájékoztatásról közzétett információk tanúsága szerint a tagállamok egy része úgy nyilatkozott, hogy nemzeti joga nem rendelkezik az irányelvben meghatározott minimumszabályokon túli szabályokról, más része pedig többek között úgy, hogy a nemzeti jog tartalmazza a minden körülmények között tisztességtelennek tekintendő szerződési feltételek, vagy azon feltételek felsorolását, amelyek ellenkező bizonyításig tisztességtelennek tekintendők, illetve hogy (a 93/13 irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértésével) a tagállam előírása szerint a feltételek tisztességtelenségének megítélése a világos és érthető módon megfogalmazott feltételekre is kiterjed. A nyilatkozattétel a 93/13 irányelv 8a. cikkében meghatározott azon követelménnyel áll összhangban, miszerint az Európai Bizottságot különösen a szerződési feltételek vizsgálatára vagy a szerződési feltételek felsorolására vonatkozó rendelkezésekről kell tájékoztatni. A közzététel nem tartalmaz arra vonatkozó információt, hogy valamely tagállam kiterjesztette-e a „fogyasztó” fogalmának meghatározását, sőt Olaszország részéről sem szerepel benne ilyen értesítés annak ellenére, hogy egy olasz bíróság a jelek szerint kiterjesztette az irányelv által biztosított védelem alkalmazási körét a természetes személyektől eltérő jogalanyokra (lásd: a Bíróság 2020. április 2-i *Condominio di Milano, via Meda* ítélete, C-329/19, EU:C:2020:263, 35. pont). A Senäts álláspontja szerint a fentiekből világossá válik, hogy a 8a. cikk alapján a tagállamok által nyújtott és közzétett tájékoztatás nem lehet meghatározó tényező annak megállapításában, hogy egy tagállam kiterjesztette-e a „fogyasztó” fogalmának meghatározását.

- 9 A Bíróságnak a 93/13 irányelv rendelkezései alkalmazására vonatkozó ítélkezési gyakorlata mindeddig nem foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy miként kell értékelni azt a körülményt, ha a fogyasztó a szerződés megkötésekor kiskorú volt. A kiskorúak jellemzően nem rendelkeznek szerződéskötési képességgel (a jogszabályok csak kivételes esetekben engedélyezik számukra az ügyletkötést, például azon vagyontárgyak elidegenítése esetén, amelyek felett szabadon rendelkezhetnek, illetve törvény által meghatározott esetekben a munkajogi viszonyokban). Következésképp meg kell vizsgálni azon tény jelentőségét, hogy a szolgáltatóval a kiskorú fogyasztó képviselőtében a szülei által kötött szerződés jelentős és hosszú távú hatást gyakorol-e a kiskorú gazdasági helyzetére, következésképp a tulajdonjogára (a szóban forgó szerződéstípus esetén lényegében az esetleges szakmai pályafutása teljes időtartama alatt).

[9.1] A Senäts álláspontja szerint a gyermekeknek az Európai Unió Alapjogi Chartája 24. cikke (2) bekezdésében foglalt védelmére tekintettel elengedhetetlen annak tisztázása, hogy a bíróságok miként biztosítják, hogy a szolgáltató és a szerződés megkötésekor kiskorú fogyasztó között létrejött szerződés – amelyre ily módon a 93/13 irányelv követelményei vonatkoznak – ne legyen ellentétes a gyermek mindenek felett álló érdekével.

Ezenkívül a bíróságoknak azt is meg kell vizsgálniuk, hogy az ilyen szerződés indokolatlanul korlátozza-e a gyermek tulajdonhoz való jogát, amelyet az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikke (1) bekezdése véd.

[9.2] A Senāts ugyanakkor felveti, hogy amennyiben az nyer megállapítást, hogy a szerződés nem tartozik a 93/13 irányelv hatálya alá, továbbá hogy az említett irányelvvel ellentétes, ha a nemzeti bíróságok az irányelvnek a fogyasztói jogok védelmét célzó rendelkezéseit az ilyen szerződésekre alkalmazzák, szükséges lehet annak vizsgálata, hogy a szerződés sérti-e az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt és fent említett alapvető jogokat, mivel a sporttevékenységek e minőségükben az uniós jog hatálya alá tartoznak (lásd: a jelen határozat 7.1–7.2. pontja).

- 10 A fenti megfontolások tükrében a Senāts szükségesnek tartja, hogy a Bírósághoz forduljon annak tisztázása érdekében, hogy a fogyasztókkal kötött szerződések terén miként kell alkalmazni a tisztességtelen feltételekre vonatkozó szabályokat.

Rendelkező rész

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke alapján [omissis] [a nemzeti eljárási szabályokra hivatkozás] a Senāts

ügy határoz,

hogy előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

1) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (a továbbiakban: 93/13 irányelv) hatálya alá tartozik-e egy sportoló fejlődését és életpályáját támogató szolgáltatások nyújtására irányuló olyan szerződés, amely egyrészt egy, a sportolók fejlesztésével és képzésével szakmai tevékenysége keretében foglalkozó szolgáltató, másrészt pedig egy, a szülei által képviselt olyan kiskorú között jött létre, aki a szerződés megkötésének időpontjában az adott sportágat nem hivatásos sportolóként űzte?

2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén, ellentétes-e a 93/13 irányelvvel az olyan nemzeti ítélkezési gyakorlat, amely az ezen irányelvet a nemzeti jogba átültető szabályozást úgy értelmezi, hogy az e szabályozásban a fogyasztói jogok védelmére szolgáló rendelkezéseket az ilyen szerződésekre is alkalmazni kell?

3) Az első vagy második kérdésre adott igenlő válasz esetén, a nemzeti bíróság a tisztességtelenség a 93/13 irányelv 3. cikke értelmében vett megítélése alá vonhatja-e azt a szerződési feltételt, amely szerint a fiatal sportoló a szerződésben meghatározott, az adott sportágban nyújtott fejlesztési és életpálya-támogatási szolgáltatások fejében a következő 15 évben bevételei 10 %-ának megfelelő díj megfizetésére vállal kötelezettséget, és e bíróság figyelmen kívül hagyhatja, hogy

ez a feltétel azok közé tartozik, amelyek tekintetében nem kell értékelni a 93/13 irányelv 3. cikke értelmében vett tisztességtelen jelleget?

4) A harmadik kérdésre adandó igenlő válasz esetén, a 93/13 irányelv 5. cikke értelmében világos és érthető módon megfogalmazottnak kell-e tekinteni azt a szerződéses feltételt, amely szerint a fiatal sportoló a szerződésben meghatározott, az adott sportágban nyújtott fejlesztési és életpálya-támogatási szolgáltatások fejében a következő 15 évben bevételei 10 %-ának megfelelő díj megfizetésére kötelezi magát, figyelemmel arra, hogy a szerződés megkötésének időpontjában a fiatal sportoló nem rendelkezett olyan egyértelmű információkkal a nyújtott szolgáltatások értékéről, illetve az e szolgáltatásért fizetendő összegről, amelyek lehetővé tették volna számára, hogy felmérje a számára esetlegesen felmerülő gazdasági következményeket?

5) A harmadik kérdésre adandó igenlő válasz esetén, úgy kell-e tekinteni azt a szerződéses feltételt, amely előírja, hogy a fiatal sportoló a szerződésben meghatározott fejlesztési és életpálya-támogatási szolgáltatások nyújtásáért a következő 15 év során megszerzett bevétele 10 %-ának megfelelő díj megfizetésére vállal kötelezettséget, hogy e feltétel a 93/13 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenséget idéz elő a fogyasztó kárára, tekintettel arra, hogy az említett bekezdés nem kapcsolja össze a nyújtott szolgáltatás értékét a fogyasztó által fizetendő díjjal?

6) Az ötödik kérdésre adandó igenlő válasz esetén, ellentétes-e a 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdésével a nemzeti bíróság olyan határozata, amely a fogyasztótól a szolgáltató javára követelhető összeget azon költségek összegére mérsékeli, amelyek a szolgáltató részéről a fogyasztó számára nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatban a szerződés alapján ténylegesen felmerültek?

7) A harmadik kérdésre adandó nemleges válasz esetén, továbbá ha nem képezi a tisztességtelenségnek a 93/13 irányelv 4. cikke (2) bekezdése szerinti értékelése tárgyát az a szerződéses feltétel, amely szerint a fogyasztó a szerződésben meghatározott sportolói fejlesztési és életpálya-támogatási szolgáltatások nyújtásáért a következő 15 év során bevételei 10 %-ának megfelelő díj megfizetését vállalja, mindazonáltal a nemzeti bíróság tisztességtelennek nyilváníthatja-e a nemzeti jog alapján az ilyen szerződéses feltételt, ha arra a megállapításra jut, hogy a díj összege nyilvánvalóan aránytalan a szolgáltató által a sportoló fejlődéséhez és életpályájához nyújtott hozzájáruláshoz képest?

8) A hetedik kérdésre adandó igenlő válasz esetén, figyelembe kell-e venni a tagállam által a 93/13 irányelv 8a. cikke alapján az Európai Bizottságnak nyújtott tájékoztatást az ugyanezen cikk hatálybalépését megelőzően kötött fogyasztói szerződés esetében a tagállam által az említett irányelv 8. cikke alapján elfogadott rendelkezések vonatkozásában, és ha igen, korlátozza-e a nemzeti bíróságok joghatóságát az adott tagállam által a 93/13 irányelv 8a. cikke alapján nyújtott

tájékoztatás, amennyiben a tagállam azt jelezte, hogy jogszabályai nem lépik túl az említett irányelvben meghatározott minimumszabályokat?

9) Az első vagy a második kérdésre adandó igenlő válasz esetén, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 24. cikkével összefüggésben értelmezett 17. cikke (1) bekezdésére tekintettel milyen jelentőséggel bír a 93/13 irányelv rendelkezéseit a nemzeti jogba átültető szabályozás alkalmazása szempontjából az a körülmény, hogy a szóban forgó, 15 éves időtartamra szóló szolgáltatási szerződés megkötésének időpontjában a fiatal sportoló kiskorú volt, és ezért képviselőjében a szülei írták alá ezt a szerződést, amely számára a következő 15 évben sportolóként megszerzendő összes bevétele 10 %-ának megfelelő díjazás megfizetésére vonatkozó kötelezettséget írt elő?

10) Az első vagy a második kérdésre adandó nemleges válasz esetén, tekintettel arra, hogy a sporttevékenységek az uniós jog hatálya alá tartoznak, sérti-e az Európai Unió Alapjogi Chartája 24. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben a Charta 17. cikkének (1) bekezdésében foglalt alapvető jogokat a kiskorú sportolóval – illetve képviselőjében a szülei által – 15 éves időtartamra kötött olyan szolgáltatásnyújtási szerződés, amely a kiskorút a következő 15 évben általa megszerzendő összes bevétel 10 %-ának megfelelő díj megfizetésére kötelezi?

A Senäts felfüggeszti az eljárást az Európai Unió Bírósága ítélethozataláig.

A jelen határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

[omissis]

[aláírások]